

ФІНАНСИ, ГРОШОВИЙ ОБІГ, КРЕДИТ

УДК 336.02

СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Адаменко І.П.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні питання функціонування системи державного фінансового регулювання.

Метою дослідження є розкриття складових системи державного фінансового регулювання та визначення напрямів їх удосконалення.

Методи дослідження. У роботі застосовано сукупність наукових методів і підходів, у тому числі системний, структурний, порівняльний, факторний методи, що дозволило реалізувати концептуальну єдність дослідження.

Результати роботи. У статті розкрито сутність державного фінансового регулювання. Визначено інструменти державного фінансового регулювання економічних процесів.

Галузь застосування результатів. Система державного фінансового регулювання, фінансова політика, фінансова система.

Висновки. Вагомими завданнями державного фінансового регулювання є удосконалення системи державних фінансів, посилення ефективності регулятивної функції бюджетно-податкових, монетарних механізмів, здійснення структурних змін в економіці, спрямованих на підвищення темпів економічного зростання країни. Результативність економічних перетворень, значною мірою, залежить від якісного рівня інституційної складової фінансового регулювання, стійкості фінансової системи країни, дієвості впливу фінансових інструментів на економічний розвиток країни. На даному етапі розвитку фінансових відносин, необхідним є визначення напрямів економічного регулювання, пріоритетів фінансової політики виходячи з основних засад соціально-економічного розвитку країни на середньо- та довгострокову перспективу. Важливим є створення належних інституційних умов для формування ефективної фінансової системи, оптимізації механізму державного фінансового регулювання соціально-економічного розвитку країни. Державне фінансове регулювання як вагомий економічний інститут має відігравати провідну роль в визначенні цілей, завдань структурних перетворень бюджетно-податкової, грошово-кредитної системи з урахуванням циклічної динаміки економічного розвитку. З огляду на зазначене фінансові механізми повинні посилювати рівень адаптивності до змін екзогенних чинників впливу на економічні процеси, підвищувати роль ендогенної складової у забезпеченні економічного зростання в середньостроковій перспективі.

Ключові слова: державне фінансове регулювання, фінансова політика, фінансовий механізм.

СИСТЕМА ГОСУДАРСТВЕННОГО ФИНАНСОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

Адаменко И.П.

Предметом исследования являются теоретические и практические вопросы функционирования системы государственного финансового регулирования.

Целью исследования является раскрытие составляющих системы государственного финансового регулирования и определение направлений их совершенствования.

Методы исследования. В работе применена совокупность научных методов и подходов, в том числе системный, структурный, сравнительный, факторный методы, что позволило реализовать концептуальное единство исследования.

Результаты работы. В статье раскрыта сущность государственного финансового регулирования. Определены инструменты государственного финансового регулирования экономических процессов.

Область применения результатов. Система государственного финансового регулирования, финансовая политика, финансовая система.

Выводы. Весомыми задачами государственного финансового регулирования является совершенствование системы государственных финансов, усиление эффективности регулятивной функции бюджетно-налоговых, монетарных механизмов, осуществления структурных изменений в экономике, направленных на повышение темпов экономического роста страны. Результативность экономических преобразований в значительной степени зависит от качественного уровня институциональной составляющей финансового регулирования, устойчивости финансовой системы страны, действенности влияния финансовых инструментов на экономическое развитие страны. На данном этапе развития финансовых отношений, необходимо определение направлений экономического регулирования, приоритетов финансовой политики исходя из основных принципов социально-экономического развития страны на средне- и долгосрочную перспективу. Важным является создание надлежащих институциональных условий для формирования эффективной

финансовой системы, оптимизации механизма государственного финансового регулирования социально-экономического развития страны. Государственное финансовое регулирование как весомый экономический институт должен играть ведущую роль в определении целей, задач структурных преобразований бюджетно-налоговой, денежно-кредитной системы с учетом циклической динамики экономического развития. Учитывая указанное финансовые механизмы должны усиливать уровень адаптивности к изменениям экзогенных факторов влияния на экономические процессы, повышать роль эндогенной составляющей в обеспечении экономического роста в среднесрочной перспективе.

Ключевые слова: государственное финансовое регулирование, финансовая политика, финансовый механизм.

THE SYSTEM OF STATE FINANCIAL REGULATION

Adamenko I.P.

The subject of research is theoretical and practical aspects of financial regulation system.

The purpose of the research is to disclose the public financial management components and to determine areas of their improvement.

Research methods. A set of scientific methods and approaches, including systemic, structural, comparative, factorial methods were applied in the work, that allowed to implement conceptual integrity of the investigation.

Results of the work. The essence of public financial management was revealed in the article. The state financial instruments of economic processes regulation were determined.

Range of application results. Is the system of financial regulation, financial policy, financial system.

Conclusions. Substantial tasks of the state financial regulation is improvement public finances, increasing the efficiency of the regulatory function of fiscal and monetary mechanisms, structural changes in economy, aimed at increasing the rate of economic growth. The effectiveness of economic reforms to a large extent depends on the quality of the institutional component of financial regulation, financial system stability, efficiency influence of financial instruments on economic development. At this stage of financial relations' development it is necessary to determine the areas of economic regulation, financial policy priorities based on the basic principles of socio-economic development in the medium and long term. It is important to create appropriate institutional conditions for the formation of an effective financial system optimization mechanism for public financial regulation of social and economic development. State financial regulation as an important economic institution should take the lead in defining the goals, objectives, structural reforms of fiscal, monetary system taking into account cyclic dynamics of economic development. Considering mentioned financial mechanisms should promote adaptability to changes in exogenous factors of influence on economic processes, enhance the role of endogenous component in the economic growth in the medium term.

Key words: state financial regulation, financial policy, financial mechanism.

Постановка проблеми. Система державного фінансового регулювання займає вагоме місце у процесі регулювання економічного розвитку держави. На етапі ринкової трансформації економіки необхідне, з одного боку, переосмислення системи фінансово-бюджетних знань, поглядів і парадигм, що склалися в країнах з розвинутою ринковою економікою стосовно можливості їх застосування в країнах з трансформаційною економікою, з іншого – здійснення поглибленого аналізу тенденцій державного фінансового регулювання та його впливу на соціально-економічний розвиток країни. Зазначене надасть змогу приймати обґрунтовані рішення щодо розвитку фінансових відносин в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед вагомих наукових досліджень зарубіжних вчених з питань державного фінансового регулювання та розробки і проведення політики у сфері державних фінансів можна назвати праці Дж.Б'юкенена [1], Дж.М.Кейнса [6], П.Самуельсона [11], А.Сміта [12], Дж.Стігліца [14] та інші.

Проблеми державного фінансового регулювання досліджувались у працях вітчизняних вчених: Т.Боголіб [2], О.Василика [3], В.Гейця [5], І.Лук'яненко [7], І.Луніної [8], В.Опаріна [9], Д.Полозенка [10], А.Соколовської [13], В.Федосова [15], І.Чугунова [16–17] та інших.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні питання функціонування системи державного фінансового регулювання.

Метою дослідження є розкриття складових системи державного фінансового регулювання та визначення напрямів їх удосконалення.

Результати дослідження. В сучасних умовах проблеми державного фінансового регулювання та його удосконалення перебувають у центрі уваги науковців і органів державного управління. Мають місце численні науково-практичні дискусії щодо розробки і реалізації складових фінансової політики. Слід зазначити, що на даний час центральними органами виконавчої влади здійснені перші важливі кроки стосовно посилення обґрунтованості бюджетної, податкової та грошово-кредитної політики. Проте зазначені питання у вітчизняній економічній теорії залишаються недостатньо розробленими.

Соціально-економічний розвиток суспільства на даному етапі вимагає використання державного фінансового регулювання як діючого інструменту впливу на економічне зростання, вирішення низки соціальних проблем. Розробка і реалізація фінансової політики має спиратися на науково обґрунтовані положення та результати проведених досліджень з питань фінансових відносин, що безперечно посилять збалансованість фінансової системи та створить необхідні умови для підвищення рівня керованості економічними процесами в Україні.

Система державного фінансового регулювання включає інструменти: бюджетного регулювання; регулювання процесів заощаджень; валютного регулювання; податкового регулювання; регулювання інфляційних процесів; регулювання готівково-грошового обігу тощо.

Бюджетне регулювання є одним з вагомих інструментів економічної політики держави, яке ґрунтується на визначенні параметрів формування доходів і видатків бюджету, дефіциту бюджету, управління державним боргом, регулюванні міжбюджетних відносин у взаємозв'язку з основними цілями і завданнями економічного і соціального розвитку держави. Доцільним є формування в країні відповідних інституційних умов для підвищення рівня ефективності бюджетних видатків та результативності бюджетного процесу.

Разом з тим, бюджетне регулювання впливає як одночасно, так і з лагами у часі на темпи соціально-економічного розвитку, а також на стійкість і збалансованість фінансової системи. З метою розробки і реалізації збалансованого бюджетного регулювання протягом певного періоду бюджетна політика має визначатися, виходячи з циклічності економічного розвитку, а також зі стану державних фінансів і запасу стійкості бюджетної системи, суттєве зменшення якого може призвести до ускладнень у проведенні ефективного бюджетного регулювання щодо позитивного впливу на економічне зростання [17].

Залежно від економічного циклу бюджетна політика може виступити в якості інструментарію з метою підвищення ефективності використання бюджетних коштів в інтересах суспільства; реалізації економічних перетворень. При цьому, незалежно від економічних та політичних умов вона має відповідати стратегічним пріоритетам соціально-економічного розвитку країни з урахуванням необхідності забезпечення відповідного рівня концентрації фінансових ресурсів; досягнення заданих параметрів економічного зростання та зайнятості.

Як суспільно-економічна категорія бюджетна політика має певну структуру, яка охоплює суб'єкт, об'єкт і взаємозв'язки між ними, відповідний набір методів та інструментів регулювання згідно з визначеними у суспільстві цілями та завданнями. До структурних елементів бюджетної політики належать: розроблення науково обґрунтованої концепції розвитку бюджету, яка формується на основі вивчення потреб суспільного розвитку, тенденцій соціально-економічного розвитку та стратегічних пріоритетів держави; визначення основних напрямів формування та використання бюджетних ресурсів на перспективу і поточний період; здійснення заходів, спрямованих на досягнення поставлених цілей.

На даний час основними завданнями бюджетної політики є підвищення ефективності видатків бюджету як дієвого інструменту впливу на соціально-економічний розвиток суспільства; удосконалення інституційних засад результативності бюджетної системи, у тому числі формування доходів бюджету з урахуванням виваженої податкової політики, ефективного планування та використання видатків бюджету, регулювання міжбюджетних відносин, управління державним боргом виходячи з циклічності економічного розвитку, стану державних фінансів; удосконалення механізму посилення впливу держави на економічний розвиток шляхом переходу від управління видатками до управління відповідними результатами як складової програмно-цільового методу планування бюджету.

Подальший розвиток системи планування та виконання бюджетів, що ґрунтується на принципах програмно-цільового методу, потребує удосконалення стадій бюджетного процесу щодо запровадження елементів середньострокового планування, посилення спрямованості бюджетного планування на кінцеві результати та підвищення ефективності витрачання бюджетних коштів. Впродовж останніх років бюджетна політика не у достатній мірі забезпечувала економічне зростання країни на засадах інвестиційно-інноваційного розвитку та структурно-інституційних перетворень. Одним із основних завдань бюджетного регулювання є упорядкування кількості бюджетних програм, зокрема шляхом складання головними розпорядниками бюджетних коштів плану діяльності на наступні за плановим два бюджетні періоди відповідно до середньострокових пріоритетів; розробки та затвердження паспортів бюджетних програм, складання звітів про їх виконання; здійснення управління бюджетними коштами у межах встановлених бюджетних повноважень та проведення оцінки ефективності бюджетних програм, внутрішнього фінансового контролю за повнотою надходжень, взяттям бюджетних зобов'язань розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів.

Заощадження відображають економічні процеси пов'язані із забезпеченням в майбутньому власних потреб домогосподарств. Питання формування на прирощення заощаджень населення на даний час значно активізувались, особливо з позиції необхідності залучення фінансових коштів населення протягом посткризового відновлення національної економіки. При недостатньому рівні інвестицій в першу чергу заощадження домогосподарств є основним джерелом інвестиційних ресурсів, необхідних для забезпечення ефективного розвитку країни. Важливо відмітити, що до ключових факторів, які впливають на рівень нагромадження заощаджень в ринковій економіці відносять: рівень доходів населення; стан економіки; наявність пенсійних гарантій; стабільність грошово-кредитної системи; позитивні очікування населення щодо майбутнього економічного розвитку тощо. Динаміка вищезазначених факторів визначає тенденції та характер заощаджень.

На даний час в Україні 53 % населення зберігає тимчасово вільну готівку вдома, при цьому 42 % заощаджень як правило зберігається в гривні, і лише 11 % – у іноземній валюті. На поточних рахунках та банківських картках в банках зберігають свої заощадження близько 12 % населення, та лише 7 % населення заощаджують використовуючи банківські депозити. Разом з тим, зазначені показники враховуючи стан банківської системи зменшуються. Актуальною проблемою є вибір валюти заощаджень. Основними причинами зазначеного є низький рівень доходів громадян, інфляційні процеси. Перешкодою для активізації процесу інвестування є високий рівень недовіри населення до фінансового сектору, а саме банків, інвестиційних компаній, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній тощо.

Аналізуючи динаміку заощаджень населення України за 2001–2013 рр. можна спостерігати, що починаючи з 2005 року, істотно зростає заощадження населення в цінних паперах та в іноземній валюті. Втім, з розгортанням кризи, різко впали обсяги грошових вкладів в цінних паперах і накопичення нефінансових активів, стрімко збільшилися заощадження в доларах та євро, що перш за все пов'язано з значним рівнем девальвації гривні [4].

На сучасному етапі економічного розвитку основними факторами, що впливають на схильність домогосподарств до заощаджень є наступні: динаміка цін та насиченість ринку товарами; зміни отримуваного доходу та очікування щодо фінансового стану в майбутньому; динаміка відсоткових ставок; податкове навантаження; рівень державного соціального забезпечення; тенденції на ринку капіталу; демографічні чинники: стать, вік, соціальне становище, освіта людини, яка приймає рішення стосовно фінансових пріоритетів домогосподарства; рівень тіньової економіки; рівень довіри до фінансової системи та наявність конкурентоспроможних інструментів для інвестування.

Основою валютного регулювання є регламентація державою основних принципів організації національної валютної системи та механізмів її функціонування. Сутність цього процесу полягає у створенні системи, що впливає на конвертованість національної валюти, валютного курсу, внутрішнього курсу валютного ринку і платоспроможного балансу, яка відповідає б стратегічним завданням розвитку національної економіки і, разом з тим, відображала поточні потреби. Процеси з регулювання валютного курсу повинні будуватися на постійному оперативному моніторингу сукупного індексу споживчих цін, сальдо зовнішньої торгівлі та стану державного бюджету.

Одним з факторів, що визначає економічне зростання, є виконуваність наступного співвідношення між дійсною і природною нормами процента, що забезпечує накопичення реального капіталу. Облікова ставка НБУ з 13 листопада 2014 року склала 14,0 %, тоді як у 2013 році – 6,5 %, 2012 році – 7,5 %. У жовтні 2014 року процентні ставки за новими кредитами, наданими протягом місяця нефінансовим корпораціям, у гривнях становили 15,95 %, у доларах США – 8,67%, в євро – 8,85%. Процентні ставки за новими кредитами, наданими протягом місяця домашнім господарствам, у гривнях становили 28,39 %, у доларах США – 20,00%, в євро – 15,14%. Процентні ставки за новими депозитами, залученими протягом місяця від нефінансових корпорацій, у гривнях становили 8.50%, у доларах США – 4.20%, в євро – 4.44%. Процентні ставки за новими депозитами, залученими протягом місяця від домашніх господарств, у гривнях становили 18.30%, у доларах США – 8.02%, в євро – 7.37%.

Податкова система розглядається в якості одного з найбільш дієвих інструментів реалізації економічної політики держави. З одного боку, вона є джерелом ресурсів бюджетів усіх рівнів, з іншого, впливає на економічну поведінку платників податків шляхом зміни обсягів вилучень фінансових ресурсів господарюючих суб'єктів, реалізуючи, тим самим, регулюючу функцію податків.

Податкове регулювання відіграє вагомий роль у здійсненні антикризових заходів у фінансовій сфері і є одним з факторів забезпечення економічного зростання, розвитку підприємницької активності, ліквідації тіньової економіки, залучення в країну іноземних інвестицій. Важливим завданням податкових перетворень є формування ключової характеристики ринкової економіки, що полягає у рівності зовнішніх умов для всіх учасників економічних відносин.

Відповідно до Неокейнсіанських принципів в подоланні економічних спадів зниження податкового навантаження розглядається як один з пріоритетних способів стимулювання та активізації ділової активності. Рішення про зниження податкового навантаження слід приймати на основі встановлення частки державних інвестицій у величині державних витрат. Якщо інвестиції становлять у величині державних витрат частку, меншу, ніж їх частка у величині приватних витрат, то

ФІНАНСИ, ГРОШОВИЙ ОБІГ, КРЕДИТ

економічне зростання буде тим більше, чим менше податкове навантаження. Вивільнені від оподаткування кошти залишаться в економіці і в значній частині повинні спрямовуватись на виплату заробітної плати та нові інвестиції.

Розвиток підходів до податкового регулювання має враховувати сукупність відповідних критеріїв, які відображають ефективність діяльності контролюючих органів та органів стягнення податків і зборів. Податкове регулювання має постійно вдосконалюватися та адаптуватися до інституційних перетворень економічного середовища, динаміки і тенденцій суспільного розвитку, економічної циклічності з урахуванням необхідності підвищення рівня ефективності функціонування системи державних фінансів в цілому.

Важливою умовою посилення впливу податкового регулювання на економічне зростання є розробка та запровадження обґрунтованих методів та інструментів податкової політики, запровадження дієвого механізму адміністрування податків.

Регулювання інфляційних процесів. Важливим є врахування того, що банківська середня процентна ставка не може бути нижчою ніж рівень інфляції. Таким чином, в рамках регулюючих заходів зниження стає можливим за допомогою забезпечення негативного приросту рівня інфляції в країні, або поступового зниження темпів її зростання до рівня помірної – не більше 5,5-7% на рік при збереженні прибутковості банків.

Світова практика до основних методів, що протидіє зростанню інфляційних процесів відносить: стримування зростання заробітної плати в умовах стимулювання сукупного попиту; здійснення контролю над цінами; податкове регулювання доходів; стимулювання розширення виробництва, зростання заощаджень населення, кредитну інвестиційну діяльність; проведення дефляційної грошово-кредитної політики, спрямованої на підтримку грошової маси відповідно до поточного стану економіки країни.

Регулювання готівково-грошового обігу. Бюджети всіх рівнів, обсяг накопичень, державні інфляційні орієнтири знаходяться в тісному взаємозв'язку зі станом готівково-грошової маси і процесами обігу, отже, проблеми, наявні в них, відображаються на всій грошовій сфері, в тому числі і на її безготівковій складовій. Тому, з метою забезпечення ефективного розвитку економіки важливим є завдання регулювання готівково-грошового обігу, підтримка стану одиниці національної валюти відповідно до тенденцій імпорту, а значить з конкурентоспроможністю вітчизняних виробників та їх ціновою конкуренцією.

Посилення обмінних процесів готівково-грошових знаків на кредитні і навпаки, дозволяє впливати на грошову масу (агрегат M2) за допомогою перерозподілу в бік зростання безготівкового обороту. Як переваги збільшення безготівкового обігу та перевищення його частки над готівково-грошовим розглядаються: посилення податкового контролю за повнотою обліку виручки від реалізації та банківського контролю за обґрунтованістю платежів; нормалізація платежів і розрахунків; вдосконалення вітчизняної банківської системи та процесів накопичення, а також стимулювання в легалізації тіншової економіки.

Висновки. Вагомими завданнями державного фінансового регулювання є удосконалення системи державних фінансів, посилення ефективності регулятивної функції бюджетно-податкових, монетарних механізмів, здійснення структурних змін в економіці, спрямованих на підвищення темпів економічного зростання країни. Результативність економічних перетворень, значною мірою, залежить від якісного рівня інституційної складової фінансового регулювання, стійкості фінансової системи країни, дієвості впливу фінансових інструментів на економічний розвиток країни. На даному етапі розвитку фінансових відносин, необхідним є визначення напрямів економічного регулювання, пріоритетів фінансової політики виходячи з основних засад соціально-економічного розвитку країни на середньо- та довгострокову перспективу. Важливим є створення належних інституційних умов для формування ефективної фінансової системи, оптимізації механізму державного фінансового регулювання соціально-економічного розвитку країни. Державне фінансове регулювання як вагомий економічний інститут має відігравати провідну роль в визначенні цілей, завдань структурних перетворень бюджетно-податкової, грошово-кредитної системи з урахуванням циклічної динаміки економічного розвитку. З огляду на зазначене фінансові механізми повинні посилювати рівень адаптивності до змін екзогенних чинників впливу на економічні процеси, підвищувати роль ендогенної складової у забезпеченні економічного зростання в середньостроковій перспективі.

Список використаних джерел

1. Б'юкенен Дж. М. Суспільні фінанси і суспільний вибір: Два протилежних бачення держави: Пер. з англ. / Дж. М. Б'юкенен, Р. А. Масгрейв — К. : Вид. Дім «КМ Академія», 2004. — 175 с.
2. Боголіб Т.М. Перший етап модернізації економіки України: досвід та проблеми. Монографія / О.М. Алімов, О.І. Амоша та ін. ; за заг. ред. В.І. Ляшенка; ІЕП НАН України, КПУ. — Запоріжжя: КПУ, 2014. — 798 с. Розділ 1.2.1. Гармонізація бюджетної й податкової політики в умовах ринкових трансформацій. — С. 40–59.
3. Василик О.Д. Теорія фінансів / О.Д. Василик. — К. : НІОС, 2000. — 416 с.
4. Дані офіційного сайту Національного банку України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.bank.gov.ua.
5. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / за ред. В.М. Гейця. — К.: Ін-т екон.прогнозув.; Фенікс, 2003. — 1008 с.
6. Кейнс Дж.М. Общая теория занятости, процента и денег/ Кейнс Дж.М.; пер. с англ. — М.: Гелиос, 2012. — 352 с.
7. Лук'яненко І.Г. Моделювання впливу зміни монетарних режимів на фінансово-економічний розвиток країн з перехідною економікою / І.Г. Лук'яненко, В.М. Жук // Економіка і прогнозування. — К., 2011. — № 2. — С. 130–152.
8. Луїна І. О. Державні фінанси та реформування міжбюджетних відносин: монографія / І. О. Луїна. — К: Наукова думка, 2006. — 432с.
9. Опарін В. Фінансова система України (теоретико-методологічні аспекти): монографія. — К.: КНЕУ, 2005. — 240 с.
10. Полозенко Д. В. Фінансова політика в умовах трансформаційної економіки України (1992–2008) / Д. В. Полозенко. — К. : НДФІ, 2008. — 392 с.
11. Самуельсон П. Економіка / П. Самуельсон, В. Нордгауз; пер. з англ.— М.: Вільямс, 2010. — 1360 с.
12. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит; пер. с англ. — М.: Соцэкгиз, 1962. — 684 с.
13. Соколовська А.М. Основи теорії податків / А.М. Соколовська — К.: Кондор, 2010. — 326 с.
14. Стиглиц Дж. Крутое пике: Америка и новый экономический порядок после глобального кризиса / Стиглиц Дж. ; пер. с англ. — М.: Эксмо, 2011. — 512 с.
15. Теорія фінансів / За ред. В.М. Федосова, С.І.Юрія. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 576 с.
16. Фінанси України: інституційні перетворення та напрями розвитку / за ред. І.Я. Чугунова. — К.: ДННУ АФУ, 2009. — 848 с.
17. Чугунов І.Я. Довгострокова бюджетна стратегія у системі економічної циклічності / І.Я. Чугунов // Вісник КНТЕУ. — 2014. — № 5. — С. 64–77.

References

1. Bjukenen Dz. M. Suspilni finansy i suspilny vybir: Dva protyleznych bacennia derzavy: per. z anhl. / Dz. M. Bjukenen, R. A. Masgrejv — K. : Vyd. Dim «KM Akademija», 2004. — 175 s.
2. Boholib T.M. Persy etap modernizaciji ekonomiky Ukrainy: dosvid ta problemy. Monohrafija / O.M. Alymov, O.I. Aмоса та ін. ; за zah. red. V.I. Liasenka; IEP NAN Ukrainy, KPU. — Zaporizzia: KPU, 2014. — 798 s. Rozdil 1.2.1. Harmonizacija biudzetnoji j podatkovoji polityky v umovach rynkovych transformacij. — S. 40–59.

3. Vasylyk O. D. *Teoriia finansiv [Theory of Finance]* / O. D. Vasylyk. – K. : NIOS, 2000. – 416 s.
4. *Dani ofitsiynogo saytu Natsionalnogo banku Ukrainy [Elektronniy resurs]*. – Rezhym dostupu: www.bank.gov.ua.
5. *Ekonomika Ukrainy: stratehija i polityka dovhostrokovoho rozvytku / za red. V.M. Hejcia*. – K.: *In-t ekon.prohnozuv.*; Feniks, 2003. – 1008 s.
6. Keynes J.M. *Obschaya teoriya zanyatosti, protsenta s deneg / J.M. Keyne.*; per. S anhl. – M. : Gelios, 2012. – 352 s.
7. Lukjanenko I.G. *Modeliuvannia vplyvu zminy monetarnych rezhymiv na finansovo-ekonomichny rozvytok krajyn z perechidnoju ekonomikoju / I.G. Lukjanenko, V.M. Zuk // Ekonomika i prohnozuvannia*. – K., 2011. – № 2.– S. 130–152.
8. Lunina I. O. *Derzhavni finansi ta reformuvannya mizhbyudzhetnih vidnosin (Public finances and reform of intergovernmental budget relations)*, Kiev: Naukova dumka, 2006. 432 s.
9. Oparin V. *Finansova sistema Ukrainy (teoretiko-metodologichni aspekti): monografya*. – K. : KNEU, 2005. – 240 s.
10. *Polozenko D. V. Finansova polityka v umovakh transformatsiinoi ekonomiky Ukrainy (1992 – 2008) / D. V. Polozenko*. – Kyiv: NDFI, 2008. – 392 s.
11. Samuelson P. *Ekonomika / P. Samuelson, V. Nordhauz*; per. z anhl.– M.: Vyljams, 2010. – 1360 s.
12. Smyt A. *Yssledovanye o pryrode y prychynach bohatstva narodov / A. Smyt*; per. s anhl. – M.: Socekhyz, 1962. – 684 s.
13. Sokolovska A.M. *Osnovy teorii podatktiv / A.M. Sokolovska* – K.: Kondor, 2010. – 326 s.
14. Styhlyc Dz.E. *Krutoe pyke: Ameryka y novij ekonomycesky poriadok posle hlobalnogo kryzysa / Styhlyc Dz.E.*; per.s anhl. M.: Eksmo, 2011. – 512 s.
15. *Finance theory / edited by A.M. Fedosov, S.I. Yuri*. – K.: ZUL, 2010. – 576 s.
16. *Finansy Ukrainy: Institutsiyni peretvorennia ta napryami rozvitku / za red. I.Ya. Chugunova*. – K.: DNNU AFU, 2009. – 848 s.
17. Chugunov I. *Dovgostrokovaya byudgetna strsteгиya u systemi economichnoji cyklichnosti [Long-term budget strategy in a system of economic cyclicity]*. KNTEU [KNUTE], no.5 (2014): 64-77. (P.77).

ДАНИ ПРО АВТОРА

Адаменко Ірина Петрівна, старший науковий співробітник відділу бюджетної системи Науково-дослідного фінансового інституту Київського національного торговельно-економічного університету
вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Адаменко Ирина Петровна, старший научный сотрудник бюджетной системы Научно-исследовательского финансового института Киевского национального торгового-экономического университета
ул. Киото, 19, г. Киев, 02156, Украина

DATA ABOUT THE AUTHOR

Adamenko Irina Petrivna, senior researcher of the division of budget system of the Financial Research Institute
Kyiv National trade and economic University
19, Kyoto street, Kyiv, 02156, Ukraine

УДК 336.71(477)

НОВІ ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОДУКТИ БАНКІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ КРАЇНИ

Виноградня В.М.

Предметом дослідження є інноваційні технологічні продукти банків; мета полягає у пошуку шляхів щодо впровадженні їх на сучасному етапі.

Методи, що були використані в процесі дослідження: аналізу, узагальнення, дедукції.

Результати роботи: аналіз застосування нових технологічних продуктів банків України визначення їх впливу на формування прибутку, що забезпечить в майбутньому підтримку конкурентоспроможності на ринку банківських послуг.

Галузь застосування результатів: комерційні банки України.

Для ефектively діяльності комерційного банку в умовах значної конкуренції, зниження рівня довіри населення, нестійкої економічної ситуації в країні банки шукають різні шляхи залучення клієнтів через впровадження нових технологічних продуктів.

Впровадження інноваційних технологічних продуктів сприяє розвитку банківського обслуговування як в якісному так і в кількісному відношенні.

Ключові слова: технологічні продукти, дистанційне обслуговування, пакетне обслуговування, інтернет-банкінг.

НОВЫЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОДУКТЫ БАНКОВ КАК ПРЕДПОСЫЛКА РАЗВИТИЯ БАНКОВСКОЙ СИСТЕМЫ СТРАНЫ

Виноградная В.М.

Предметом исследования являются инновационные технологические продукты банков; цель заключается в поиске путей по внедрению их на современном этапе.

Методы, которые были использованы в процессе исследования: анализа, обобщения, дедукции.

Результаты работы: анализ применения новых технологических продуктов банков Украины определение их влияния на формирование прибыли, что обеспечит в будущем поддержку конкурентоспособности на рынке банковских услуг.

Область применения результатов: коммерческие банки Украины.

Для эффективной деятельности коммерческого банка в условиях значительной конкуренции, снижение уровня доверия населения, неустойчивой экономической ситуации в стране банки ищут различные пути привлечения клиентов через внедрение новых технологических продуктов.

Внедрение инновационных технологических продуктов способствует развитию банковского обслуживания как в качественном так и в количественном отношении.

Ключевые слова: технологические продукты, дистанционное обслуживание, пакетное обслуживание, интернет-банкінг.